

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D. v právní věci **žalobkyně: THOR SECURITY a.s**, IČ: 247 97 952, se sídlem Hovorčovická 539/14, 182 00 Praha 8 – Kobylisy, zastoupené JUDr. Stanislavem Stunou, advokátem, se sídlem Počernická 3225/2c, 100 00 Praha 10 - Strašnice, proti **žalovanému: Oblastnímu inspektorátu práce pro Ústecký kraj a Liberecký kraj**, se sídlem SNP 2720/21, 400 11 Ústí nad Labem, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18.7.2014, č.j. 8847/7.30/14/14.3,

t a k t o :

- I. Žaloba s e o d m í t á .
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni s e v r a c í zaplacený soudní poplatek v částce 4.000,- Kč. Částka 4.000,- Kč bude žalobci vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce domáhala zrušení příkazu žalovaného ze dne 18.7.2014, č.j. 8847/7.30/14/14.3, kterým byla žalobkyni dle ustanovení § 26 odst. 2 písm. c) zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o inspekci práce“), uložena pokuta ve výši 61.000,- Kč a povinnost uhradit náklady správního řízení částkou ve výši 1.000,- Kč, neboť se žalobkyně jako zaměstnavatel dopustila správních deliktů dle ustanovení § 26 odst. 1 písm. c) zákona o inspekci práci, když porušila ustanovení § 141 odst. 1 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákoník práce“), ve spojení s ustanovením § 112 odst. 3 zákoníku práce tím, že čtyřem zaměstnancům ve stanoveném termínu splatnosti neposkytla doplatek do nejnižší úrovně zaručené mzdy dle ustanovení § 26 odst. 1 písm. c) zákona o inspekci práce, když porušila ustanovení § 141 odst. 1 zákoníku práce tím, že dvěma zaměstnancům neposkytla část mzdy za vykonanou práci dle ustanovení § 27 odst. 1 zákona o inspekci práce, dále když porušila ustanovení § 144 v návaznosti na ustanovení § 141 odst. 1 a § 222 odst. 2 zákoníku práce tím, že dvěma zaměstnancům při skončení pracovního poměru neposkytla v termínu splatnosti mzdy náhradu mzdy za nevyčerpanou dovolenou dle ustanovení § 26 odst. 1 písm. c) zákona o inspekci práce, dále když porušila ustanovení § 118 odst. 1 zákoníku práce tím, že třem zaměstnancům neposkytla v termínu splatnosti mzdy za

dobu práce v sobotu a v neděli příplatek nejméně ve výši 10 % průměrného výdělku dle ustanovení § 26 odst. 1 písm. f) zákona o inspekci práce, dále když porušila ustanovení § 116 zákoníku práce tím, že třem zaměstnancům neposkytla ve stanoveném termínu splatnosti mzdy za dobu noční práce příplatek nejméně ve výši 10 % průměrného výdělku dle ustanovení § 26 odst. 1 písm. e) zákona o inspekci práce, dále když porušila ustanovení § 115 odst. 1 a 2 zákoníku práce tím, že třem zaměstnancům neposkytla ve stanoveném termínu splatnosti mzdy za dobu práce ve svátek příplatek ve výši průměrného výdělku dle ustanovení § 25 odst. 1 písm. a) zákoníku práce, a dále když porušila ustanovení § 66 odst. 2 zákoníku práce tím, že se zaměstnancem F. Š. zrušila pracovní poměr ve zkušební době bez písemné formy. Žalobkyně se touto žalobou současně domáhala, aby byl žalobě dle ustanovení § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), přiznán odkladný účinek.

V ustanovení § 5 s.ř.s. je výslovně uvedeno, že ochrany veřejných subjektivních práv se lze domáhat teprve po vyčerpání řádných opravných prostředků, pokud je právní úprava připouští. Jak uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí ze dne 19.7.2007, č.j. 7 Afs 12/2007-110, podmíněnost vyčerpání opravných prostředků ve správním řízení před podáním žaloby ve správním soudnictví soudu je nutno vnímat jako provedení zásady subsidiarity soudního přezkumu a minimalizace zásahů soudů do správního řízení. To znamená, že účastník správního řízení musí zásadně vyčerpat všechny prostředky k ochraně svých práv, které má ve své procesní dispozici, a teprve po jejich marném vyčerpání se může domáhat soudní ochrany. Soudní přezkum správních rozhodnutí je totiž koncipován až jako následný prostředek ochrany subjektivních veřejných práv, který nemůže nahrazovat prostředky nacházející se uvnitř veřejné správy. Svých práv se tedy žalobou proti rozhodnutí správního orgánu nemůže úspěšně domoci ten, o jehož opravném prostředku nebylo doposud vůbec rozhodnuto.

Žalobkyně ve své žalobě napadá jednoznačně příkaz, kterým jí byla uložena pokuta za spáchání správního deliktu. Příkaz vydaný v souladu s ustanovením § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), je prvostupňovým rozhodnutím ve věci. Proti příkazu může v souladu s ustanovením § 150 odst. 3 správního řádu ten, jemuž se povinnost ukládá, podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

V daném případě žalovaný k žádosti soudu zaslal dokumenty, z nichž vyplynulo, že žalobkyně proti příkazu podáním ze dne 20.8.2014, jež bylo žalovanému prostřednictvím datové schránky doručeno dne 21.8.2014, podala odpor. Tento odpor byl však následně žalovaným vyhodnocen jako opožděný. Žalobkyně byla o této skutečnosti informována přípisem žalovaného ze dne 25.8.2014, č.j. 16997/7.30/14/14.3, který byl soudu k jeho žádosti předložen žalovaným, v němž bylo výslovně uvedeno, že předmětný příkaz byl právnímu zástupci žalobkyně doručen fikcí dne 3.8.2014. Od následujícího dne počala žalobkyni běžet 8 denní lhůta k podání odporu proti tomuto příkazu. Tato lhůta marně uplynula dne 11.8.2014, protože následující den 12.8.2014 nabyl příkaz právní moci. Žalovaný v této souvislosti uvedl, že pokud podání obsahující odpor mu bylo prostřednictvím datové schránky doručeno dne 21.8.2014, tak předmětný odpor nebyl žalovanému doručen v 8 denní lhůtě dle ustanovení § 150 odst. 3 správního řádu, neboť mu byl doručen až v době, kdy již byl dotyčný příkaz pravomocný.

Z uvedeného vyplývá, že žalobkyně proti předmětnému příkazu podala opožděný odpor. V takovém případě správní orgán, který příkaz vydal, tj. žalovaný, sdělí tomu, kdo opožděný odpor podal, že šlo o odpor opožděný, a jaké to má důsledky, a tedy, že se odpor stal pravomocným, popř. vykonatelným, rozhodnutím, což se v nyní posuzované věci stalo. Za popsání stavu, kdy byl podaný odpor vyhodnocen jako opožděný, je dle soudu možnou cestou, jak se žalobkyně případně může domáhat autoritativního zjištění, že odpor byl i přes názor žalovaného podán včas, podání žádosti o vydání deklaratorního rozhodnutí dle ustanovení § 142 správního řádu o tom, že právní vztah nevznikl, neboť bylo vydáno nepravomocné rozhodnutí.

S ohledem na předestřené skutečnosti je nutno konstatovat, že žalobkyně v předmětném případě nevyčerpala zákonem upravené řádné opravné prostředky, neboť podání odporu, jež je správním orgánem vyhodnoceno jako opožděné, nelze považovat za vyčerpání řádných opravných prostředků, protože vyčerpáním opravných prostředků nelze rozumět pouhé jejich uplatnění ale i to, že o nich bylo správním orgánem rozhodnuto, k čemuž u opožděně podaného odporu nedochází. Žalobkyně se tak nemůže domáhat žalobou soudního přezkumu prvoinstančního rozhodnutí, pokud nebyly z její strany využity řádné opravné prostředky v rámci správního řízení. Takovou žalobu je nutné považovat za nepřípustnou a ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. ve spojení s ustanovením § 68 písm. a) s.ř.s. ji nelze soudem meritorně přezkoumat, nýbrž musí být odmítnuta. Proto rozhodl soud, jak je uvedeno ve výroku ad) I. Obdobně judikoval zdejší soud již ve svém rozhodnutí ze dne 10.12.2012, č.j. 15 A 135/2012-16.

V důsledku odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. ve výroku ad) II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů.

Jelikož řízení skončilo odmítnutím žaloby před prvním jednáním, soud podle ustanovení § 10 odst. 3 věty druhé zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl také o vrácení zaplaceného soudního poplatku v částce 4.000,- Kč žalobkyni, když částka ve výši 3.000,- Kč připadá na žalobu ve věcech správního soudnictví a částka ve výši 1.000,- Kč za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, k němuž dojde prostřednictvím účtu krajského soudu v obvyklé lhůtě.

Pro úplnost soud směrem k žalobkyni doplňuje, že soud nerozhodoval o jejím návrhu na přiznání odkladného účinku dle ustanovení § 72 odst. 3 s.ř.s., neboť ohledem na odmítnutí žaloby z důvodu nevyčerpání řádných opravných prostředků tento návrh ztratil na významu.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 20. října 2014

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová